

Damask

Nakon Isusove smrti, apostoli su počeli propovijedati da je Isus uskrsnuo, da je živ. To se nije sviđjelo židovskim vlastima. Počeli su progoniti apostole i prve kršćane.

Savao je progonio kršćane. Sudjelovao je kod Stjepanove mučeničke smrti. Saznao je da čak u Damasku, u Siriji, ima nekih kršćana. Pun srdžbe, odlučio je odmah otputovati u Damask i pohvatati kršćane te ih okovane dovesti u Jeruzalem i osuditi ih.

No Bog je imao drugi plan.

Što se dogodilo? Pročitaj u Dj 9, 3-11.13-19.

Antiohija

U Antiohiji, velikome sirijskom gradu, velik je dio građana prihvatio kršćansku vjeru. U taj su se grad sklonili mnogi kršćani nakon žestokog progona u Jeruzalemu. Tu su kršćani prvi put počeli naviještati evanđelje i Grcima, tj. poganima, a ne samo pripadnicima židovskog naroda. Zbog velikog broja obraćenih pogana koji su prihvatili kršćanstvo, Antiohija je ubrzo postala drugim glavnim središtem kršćanstva poslije Jeruzalema.

Iz te žive i poduzetne kršćanske zajednice polazili su na put mnogi apostoli, misionari (poslanici) i naviještali Isusovo evanđelje Židovima i poganima.

Cipar

Barnaba i Savao/Pavao, zajedno s mladim Ivanom Markom koji im pomaže, idu najprije na Cipar, Barnabin rodni otok. Ondje onemogućuju planove vračara Elima i uspijevaju obratiti važnu osobu, namjesnika Sergija Pavla. Savao prihvaća rimsku inačicu svog imena – Pavao. Pavao preuzima vodstvo skupine.

Pavao propovijeda u Antiohiji pizidijskoj Židovima, poganima i simpatizerima. Pokazuje da je Isus Božji obećani Spasitelj. Bivaju istjerani iz Antiohije i kreću u Ikonij. Tamo su ih pokušali kamenovati. Pavao i Barnaba bježe u Listru. U tom gradu Barnabu i Pavla proglašavaju Zeusom i Hermesom, jer su ozdravili hroma čovjeka.

Zaviri u Dj 13-14 i pročitaj što se još dogodilo na Pavlovom prvom misijskom putovanju.

Jeruzalem

Propovijedajući i osnivajući nove kršćanske zajednice, Pavao i Barnaba jasno svima pokazuju da Bog zove sve ljude da postanu članovima Božjeg naroda. Isusova Radosna vijest nije namijenjena samo Židovima, već svim ljudima. Zbog toga idu Barnaba i Pavao u Jeruzalem na prvi crkveni koncil (sabor), kako bi u zajedništvu s apostolima donijeli konačno stajalište i spriječili raskol, jer su kršćani, koji su se obratili sa židovstva, tražili od pogana da najprije prijeđu na židovstvo i tek tada mogu biti kršteni.

Zaključak sabora: od pogana se traži da se prilagode židovskim kršćanima poštujući zakone o hrani, kako bi Židovi i pogani mogli biti za istim stolom i da se Crkva može sastajati kao jedna jedinstvena.

Zaviri u Dj 15, 1-35 i saznaj što je još bilo na Prvom crkvenom saboru.

Filipi

Pavao je na svom drugom misijskom putovanju prenio Evanđelje u Europu. Prva europska kršćanska zajednica osnovana je u makedonskom gradu Filipi.

Zaviri u Dj 16 i saznaj što se dogodilo.

Solun

Pavao i Sila putuju od Filipa do Soluna velikom rimskom cestom. U Solunu su Židovi bili „zavidni“ jer je Pavao ovdje, kao i posvuda, pridobivao „pobožne Grke“, one koji su već bili skloni judaizmu (židovstvu) – te su ih Židovi htjeli zadržati kao svoje obraćenike.

Pogledaj Dj 17, 1-15 i saznaj o nemirima u gradu Solunu.

Atena

Pavao je bio dobar organizator. Obilazio je velike gradove rimskog svijeta. Izabrao je raskrižja putova, pristaništa, mjesta gdje se narod kretao.

Tako je došao u Atenu, u grad s tisućljetnom poviješću, koji je živio na slavi prošlih vremena. Pavao je po sinagogama potkrepljivao svoje misli oslanjajući se na židovske spise. Dok se obraća grčkim filozofima u Ateni, osvrće se na mjesni natpis i navodi njihove pjesnike. Poziva ih na pokajanje i vjeru u Isusa Krista, kojeg je Bog uskrisio od mrtvih. Ali Atenjani nisu povjerovali Pavlu.

Pronađi u Dj 17, 16-34 zbog čega Atenjani nisu povjerovali Pavlu.

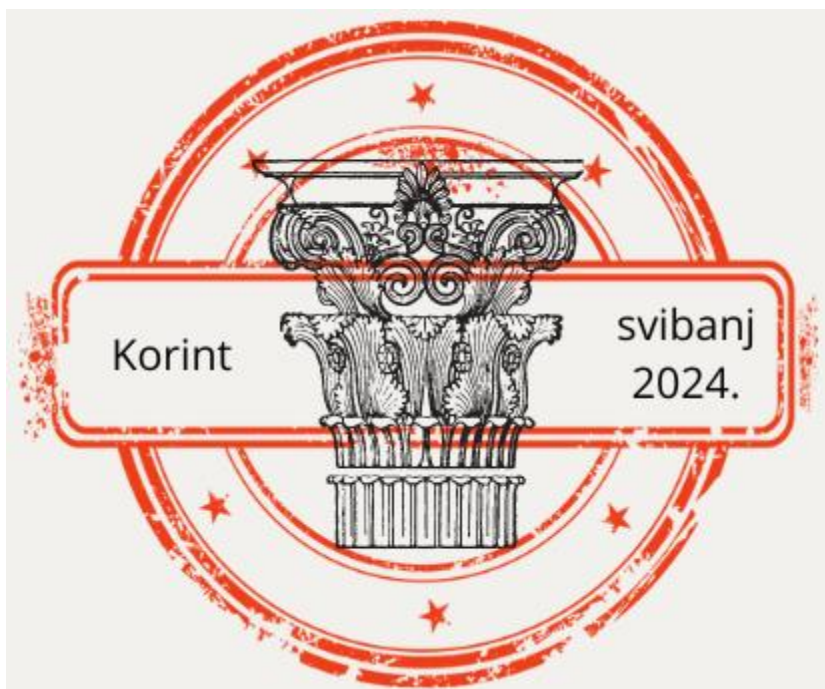

Korint

Pavao je doputovao u Korint oko 50. god. kad je Galion bio prokonzul.

Većina se Židova usprotivila novom naučavanju (kršćanstvu), iako je predstojnik sinagoge bio uvjeren u taj nauk. Pavao u Korintu propovijeda još 18 mjeseci. Ljutiti Židovi izveli su Pavla pred sud, a Galion je brzo presudio da Pavao nije počinio nikakav zločin te je brzo otpremio Židove iz sudnice. Njegova je odluka bila važna za kršćansku vjeru.

Otvori Dj 18, 1-17 te saznaj što se dogodilo na suđenju Pavlu.

Efez

Cilj trećeg misijskog putovanja bio je grad Efez. Pavao je boravio u Efezu tri godine i tamo je poučavao kršćansku zajednicu. Njegovo je propovijedanje izazvalo zlovolju među trgovcima koji su trgovali s poganima što su dolazili u Artemidin hram. Još je jednom Pavao morao bježati.

Pročitaj u Dj 19,1 – 21,14.

Malta

Treće misijsko putovanje završava Pavlovim uhićenjem i dvogodišnjem sužanjstvom (zatvorom) u Cezareji.

Našavši se zatočenim u Cezareji, Pavao se prizvao na carski sud u Rimu, zatražio je da bude izveden pred cara, kojem se, kao rimski građanin, htio žaliti zbog krivih optužbi kojima je bio izložen.

Što se dogodilo na putu u Rim i kako je Pavao došao na Maltu, potraži u Dj 27.

Rim

U Rimu je Pavao proveo oko dvije godine u kućnom zatvoru, ali je mogao slobodno propovijedati i primati sve koji su dolazili k njemu.

U Rimu su se rimske vlasti sve više počele boriti protiv kršćana. Rimljani nisu mogli razumjeti ni prihvatiti kršćansko ponašanje – kršćani nisu htjeli sudjelovati u stalnim ratovima, klanjali su se jedinom pravom Bogu, a odbacivali su rimska božanstva. Nisu prihvaćali kult cara, koga su Rimljani smatrali bogom.

Car Neron je dao ubiti velik broj kršćana. Među njima je bio i sv. Petar, koji je osuđen na smrt razapinjanjem na križ.

Nekoliko godina kasnije i Pavao je osuđen na smrt. Budući da je bio rimski građanin, Pavao nije mogao biti osuđen na sramotnu smrt na križu. Stoga mu je u Rimu bila odrubljena glava.

Rim tada postaje središte kršćanstva.

